

EBA/GL/2021/11

9.11.2021

Ohjeet

elvytyssuunnitelmaa
indikaattoreista

koskevista

1. Ohjeiden noudattaminen ja raportointivelvoitteet

Näiden ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan nojalla¹. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.
2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä sovellettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä sekä siitä, miten unionin lainsäädäntöä on sovellettava tietyllä alalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määritettyjen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne tarpeen mukaan valvontakäytäntöihinsä (esimerkiksi muuttamalla oikeudellista kehystään tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

Raportointivaatimukset

3. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle viimeistään [14.02.2022], noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä muussa tapauksessa syyt niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, EPV katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset lähetetään EPV:n verkkosivustolla olevalla lomakkeella, jonka viitteeksi merkitään ”EBA/GL/2021/11”. Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden tai suositusten noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Myös ohjeiden noudattamisen osalta tehtävistä muutoksista on ilmoitettava EPV:lle.
4. Ilmoitukset julkaistaan EPV:n verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Sisältö, soveltamisala ja määritelmät

Sisältö

5. Näissä ohjeissa esitetään direktiivin 2014/59/EU 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti² elvytysuunnitelmaa koskevien laadullisten ja määrällisten indikaattorien vähimmäisluettelo, joka tulee liittää mainitun direktiivin 5–9 artiklan mukaisesti laadittuihin ja arvioituihin elvytysuunnitelmiin sellaisina kuin ne määritellään tarkemmin komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075³ 3–21 artiklassa, asianmukaiset järjestelyt kyseisten indikaattorien säännölliseen valvontaan, ajankohdat, joihin elvytysuunnitelmissa mainittuja toimia voidaan ryhtyä toteuttamaan, toimet, jotka on toteutettava näiden indikaattorien osalta ja mahdollinen ehto direktiivin 2014/59/EU 9 artiklan 1 kohdan soveltamiselle näiden indikaattorien osalta.

Soveltamisala

6. Näitä ohjeita sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 23 alakohdassa määriteltyihin laitoksiin, joita koskevat mainitun direktiivin 5–9 artiklassa säädetyt velvoitteet, sellaisina kuin ne määritellään tarkemmin komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 3–21 artiklassa.
7. Näitä ohjeita sovelletaan laitoksiin, jotka eivät kuulu direktiivin 2013/36/EU 111 ja 112 artiklan mukaisen konsolidoidun valvonnan alaiseen ryhmittymään, yksilötasolla.
8. Laitoksiin, jotka kuuluvat direktiivin 2013/36/EU 111 ja 112 artiklan mukaisen konsolidoidun valvonnan alaiseen ryhmittymään, sovelletaan näitä ohjeita unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tasolla ja sen tytäryritysten tasolla.
9. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää, miten näitä ohjeita sovelletaan kokonaisuudessaan tai osittain laitoksiin, joihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 4 artiklassa säädettyjä yksinkertaistettuja velvoitteita niiden elvytysuunnitelmien osalta.
10. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta tiettyjä 21–23 kohdassa esitettyjä indikaattoreita tai edellytyksiä laitoksiin, jotka ovat sijoituspalveluyrityksiä, jos niiden soveltaminen ei olisi tarkoituksenmukaista sijoituspalveluyrityksen tai sijoituspalveluyritysr ryhmän elvytysuunnitelman kannalta, ottaen huomioon sen liiketoimintamallin mutta myös sen oikeudellisen rakenteen, riskiprofiilin, koon tai monimutkaisuuden.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

³ Komission delegoitu asetus (EU) 2016/1075, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritellään elvytysuunnitelmien, kriisinratkaisusuunnitelmien ja konsernien kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö, vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava elvytysuunnitelmien ja konsernien elvytysuunnitelmien osalta, konsernin rahoitustuen edellytykset, riippumattomia arvioijia koskevat vaatimukset, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa, ilmoitusvaatimuksiin ja keskeyttämisilmoitukseen liittyvät menettelyt ja sisältö ja kriisinratkaisukollegioiden operatiivinen toiminta (EUVL L 184, 8.7.2016, s. 1).

Kohderyhmä

11. Nämä ohjeet osoitetaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan i ja viii alakohdassa määritellyille toimivaltaisille viranomaisille sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 1 kohdassa määritellyille finanssilaitoksille, jos kyseiset finanssilaitokset kuuluvat näiden ohjeiden soveltamisalaan.

Määritelmät

12. Ellei toisin mainita, näihin ohjeisiin sisältyvillä termeillä tarkoitetaan samaa kuin direktiivissä 2014/59/EU, direktiivissä 2013/36/EU ja direktiivissä (EU) 2019/2034 käytetyillä ja määritellyillä termeillä.

13. Näissä ohjeissa tarkoitetaan

'elvytyssuunnitelmaa koskevalla indikaattoreilla'	viitataan kunkin laitoksen näissä ohjeissa esitettyjen puitteiden perusteella vahvistamiin laadullisiin ja määrällisiin indikaattoreihin niiden ajankohtien määrittämiseksi, joina direktiivin 2014/59/EU 9 artiklan 1 kohdan mukaisia elvytyssuunnitelmassa tarkoitettuja asianmukaisia toimenpiteitä voidaan ryhtyä toteuttamaan
'elvytyssuunnitelmalla'	direktiivin 2014/59/EU 5 ja 6 artiklan mukaista elvytyssuunnitelmaa ja mainitun direktiivin 7 ja 8 artiklan mukaista konsernin elvytyssuunnitelmaa
'kokonaiselvytysvoimalla'	kykyä palauttaa laitoksen tai koko ryhmittymän rahoitusasema sen heikennyttyä merkittävästi
'laitoksella'	direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 23 alakohdassa määriteltyä laitosta ja sen 26 kohdassa määriteltyä unionissa emoyrityksenä toimivaa yritystä
'toimivaltaisella viranomaisella'	direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista ja sen 37 alakohdassa määriteltyä konsolidointiryhmän valvojaa sekä direktiivin (EU) 2019/2034 3 artiklan 5 kohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista ja sen 15 kohdassa määriteltyä ryhmän valvojaa

3. Täytäntöönpano

Voimaantulopäivä

14. Nämä ohjeet tulevat voimaan 14.02.2022.

Kumoaminen

15. Kumotaan ja korvataan 6. toukokuuta 2015 annetut elvytyssuunnitelman laadullisten ja määrällisten indikaattoreiden vähimmäisluetteloa koskevat ohjeet⁴ (EBA-GL-2015-02) 14.02.2022 alkaen.

4. Elvytyssuunnitelman indikaattoreiden puitteiden vahvistaminen

16. Laitosten tulisi vahvistaa elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattoreiden yleiset puitteet ja toimivaltaisen viranomaisen tulisi arvioida niitä näissä ohjeissa määritetyt kriteerit huomioon ottaen.
17. Elvytyssuunnitelman tulisi sisältää yksityiskohtaisia tietoja päätöksentekomenettelystä, joka liittyy elvytyssuunnitelman käyttöönottoon yhtenä päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenteen keskeisenä osatekijänä ja joka perustuu sellaiseen eskalointimenettelyyn, jossa indikaattoreita käytetään asianmukaisissa puitteissa ja direktiivin 2014/59/EU 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
18. Määritellessään näitä puitteita laitosten tulisi ottaa huomioon, että indikaattoriarvojen rikkoutumiset eivät automaattisesti aktivoi tiettyä elvytysvaihtoehtoa vaan osoittavat, että tulisi käynnistää eskalointimenettely, jotta voidaan päättää, toteutetaanko toimia vai ei.
19. Laitosten tulisi sisällyttää elvytyssuunnitelmaan sekä määrällisiä että laadullisia indikaattoreita.
20. Asettaessaan elvytyssuunnitelman määrällisten indikaattorien kynnysarvoja noudattaen komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti yleistä riskinhallintakehystänsä laitoksen tulisi käyttää asteittaisia mittareita ("liikennevalo-lähestymistapa") tiedottaakseen laitoksen johdolle siitä, että tällaiset indikaattorien kynnysarvot voitaisiin mahdollisesti saavuttaa.

Elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien luokat

21. Laitosten olisi sisällytettävä suunnitelmaan ainakin seuraavat, näissä ohjeissa tarkemmin määritellyt elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien pakolliset luokat:
- a. pääomaindikaattorit;

⁴ <https://eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/1064487/4bf18728-e836-408f-a583-b22ebaf59181/EBA-GL-2015-02%20GL%20on%20recovery%20plan%20indicators.pdf>

- b. likviditeetti-indikaattorit;
 - c. kannattavuusindikaattorit;
 - d. omaisuuserien laadun indikaattorit.
22. Laitosten olisi sisällytettävä elvytysuunnitelmaan seuraavat kaksi elvytysuunnitelmaa koskevien indikaattorien luokkaa, jotka määritellään tarkemmin näissä ohjeissa, elleivät ne esitä toimivaltaisille viranomaisille tyydyttäviä perusteluja siitä, miksi tällaiset luokat eivät ole tärkeitä laitoksen oikeudellisen rakenteen, riskiprofiilin, koon ja/tai monitahoisuuden (ts. kumottavissa olevan oletaman) kannalta:
- a. markkinaperusteiset indikaattorit;
 - b. makrotaloudelliset indikaattorit.
23. Laitosten olisi sisällytettävä suunnitelmaan erityisiä elvytysuunnitelmaa koskevia indikaattoreita, jotka sisältyvät näiden ohjeiden liitteessä II esitettyyn luokakohtaiseen luetteloon, elleivät ne esitä toimivaltaisille viranomaisille tyydyttäviä perusteluja siitä, miksi tällaiset erityiset indikaattorit eivät ole merkityksellisiä laitoksen oikeudellisen rakenteen, riskiprofiilin, koon ja/tai monitahoisuuden kannalta tai miksi niitä ei voida soveltaa niiden markkinoiden ominaisuuksien vuoksi, joilla laitos toimii (ts. kumottavissa olevan oletaman kannalta).
24. Jos laitos kumoaa 23 kohdassa esitetyn oletaman jonkin liitteessä II määritellyn indikaattorin osalta, sen olisi mahdollisuuksien mukaan korvattava se toiseen samaan luokkaan kuuluvalla indikaattorilla, joka on merkityksellisempi kyseiselle laitokselle. Jos korvaaminen ei ole mahdollista kunkin liitteessä II olevan indikaattorin osalta, laitosten olisi sisällytettävä elvytysuunnitelmiinsa vähintään yksi indikaattori kustakin 21 kohdassa esitetystä luokasta.
25. Laitosten ei pitäisi rajata indikaattoreitaan vähimmäisluetteloon, vaan niiden olisi harkittava muiden indikaattorien sisällyttämistä suunnitelmiinsa näiden ohjeiden II osastossa vahvistettujen periaatteiden ja näissä ohjeissa esitetyn luokkien kuvauksen mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten liitteeseen III sisältyy luettelo, jossa on esimerkkejä elvytysuunnitelmaa koskevista lisäindikaattoreista luokittain jaoteltuina. Luettelo ei ole tyhjentävä.
26. Elvytysuunnitelmaa koskevien indikaattorien yleisten puitteiden olisi täytettävä seuraavat vaatimukset:
- a. ne olisi mukautettava laitoksen liiketoimintamalliin ja strategiaan, ja niiden olisi oltava riittäviä sen riskiprofiiliin nähden niissä olisi yksilöitävä keskeiset haavoittuvuudet, jotka todennäköisimmin vaikuttavat laitoksen rahoitustilanteeseen
 - b. ne olisi laadittava siten, että ne ovat riittävät kunkin laitoksen oikeudelliseen rakenteeseen, kokoon ja monimuotoisuuteen nähden. Etenkin indikaattorien määrän olisi oltava riittävä, jotta laitos saa hälytyksen heikentyvistä olosuhteista toimintansa eri aloilla. Samanaikaisesti indikaattorien määrän olisi oltava riittävän kohdennettu ja laitosten hallittavissa;
 - c. indikaattorit olisi yhdenmukaistettava yleisen riskinhallintakehyksen ja olemassa olevien likviditeetti-indikaattorien tai pääomaan liittyvää valmiussuunnitelmaa koskevien indikaattorien sekä liiketoiminnan jatkuvuussuunnitelmaa koskevien indikaattorien kanssa;

- d. niiden tulisi mahdollistaa säännöllinen seuranta, ja ne olisi yhdistettävä laitoksen hallinto- ja ohjausjärjestelmään sekä eskalointi- ja päätöksentekomenettelyihin; ja
- e. niiden tulisi sisältää tulevaisuutta ennakoivia indikaattoreita.

Elvytys suunnitelman indikaattoreiden vaatimusten tarkistaminen

27. Indikaattoripuitteiden tarkistuksessa laitoksen olisi otettava huomioon seuraavat seikat:

- a. Käytettävissä olevien vaihtoehtojen kokonaiselvytysvoima: laitosten, joiden kokonaiselvytysvoima on pienempi, olisi harkittava sitä, että elvytys suunnitelman indikaattorien rikkoutumisen rajat asetetaan varovaisemmin, jotta niiden rajallisemmat elvytysvaihtoehdot voidaan panna täytäntöön mahdollisimman hyvin.
- b. Elvytysvaihtoehtojen täytäntöönpanon aikataulu ja monimutkaisuus ottaen huomioon hallinnointijärjestelyt, kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla vaadittavat viranomaishyväksynnot ja täytäntöönpanon mahdolliset operationaaliset esteet. Laitoksilla, jotka tukeutuvat vaikeammin toteutettaviin vaihtoehtoihin, joiden täytäntöönpano vie todennäköisesti enemmän aikaa, olisi oltava indikaattoreita, jotka on tarkistettu vastaavasti varovaisemmin, jotta mahdollistetaan riittävän aikainen ennakko varoitus.
- c. Se, missä kriisin vaiheessa elvytysvaihtoehtoa voidaan realistisesti käyttää tehokkaasti. Tätä näkökohtaa tarkastellessaan laitoksen olisi otettava huomioon se, että tietäntyyppisten vaihtoehtojen täysimääräisiä etuja voi olla vaikea saavuttaa myöhemmin stressitilanteessa sen sijaan, että saataisiin varhainen varoitus. Esimerkiksi ”pääoman hankkiminen markkinoilta” -toimintaa koskevan elvytysvaihtoehdon tapauksessa laitoksen olisi harkittava, voidaanko tämä realistisesti toteuttaa ja milloin. Laitosten olisi huomioitava, että ulkoisen pääoman hankkiminen voi vaikeutua sitä mukaa, mitä lähempänä laitoksen pääomavaatimusten rikkoutuminen on.
- d. Se, miten nopeasti tila heikentyy kriisitilanteessa. Laitosten olisi tunnustettava, että vaikka heikkenemisvauhti riippuu viime kädessä kriisin erityisolosuhteista, tiettyjen laitosten profiilit, muun muassa sellaisten laitosten, joiden liiketoimintamalli ei ole kovin monipuolinen, ja muut yksilölliset olosuhteet voivat johtaa laitoksen rahoitus aseman nopeampaan heikkenemiseen ja lyhentää elpymisvaihtoehtojen täytäntöönpanoon käytettävissä olevaa aikaa. Tältä osin laitosten olisi myös harkittava sellaisten indikaattorien käyttämistä, jotka osoittavat ajan mittaan tapahtuvan heikkenemisen, jotta voidaan havaita tilanteet, joissa laitoksen rahoitus asema (esimerkiksi pääomatilanne) heikkenee nopeasti ja merkittävästi. Lisäksi olisi harkittava mittarin muutosten seuranta silloin, kun on vaikeaa määritellä yksittäistä ajankohtaa, jolloin eskalointi on tarpeen.
- e. Laitoksen riskienhallintakehys (mukaan lukien ICAAP) ja riskinottohalukkuutta koskeva kehys. Laitoksen olisi varmistettava, että elvytys suunnitelman indikaattoreiden tarkistus on sopusoinnussa sen riskin hallinta- ja riskinottohalukkuus puitteiden kanssa (esim. varhaisten varoitusmerkkien puitekehys, valmiussuunnitelmat ja liiketoiminnan jatkuvuussuunnitelmat).

28. Laitoksen olisi pystyttävä antamaan toimivaltaiselle viranomaiselle selitys siitä, miten elvytys suunnitelmaa koskevien indikaattorien tarkistukset on määritetty, ja osoittamaan, että raja-arvojen riittävän varhainen rikkoutuminen turvaa tehokkuuden.

29. Elvytys suunnitelman indikaattoreiden tarkistusten asianmukaisuutta olisi seurattava säännöllisesti, ja ne olisi direktiivin 2014/59/EU 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti saatettava ajan tasalle vähintään kerran vuodessa tai useammin, jos laitoksen ehdottama ajan tasalle saattaminen on tarpeen laitoksen taloudellisen tilanteen ja liiketoimintatilanteen muutoksen vuoksi. Kaikista elvytys suunnitelman

indikaattoreiden tarkistuksen päivityksistä olisi ilmoitettava viipymättä ja asianmukaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle, ja ne olisi selitettävä ja perusteltava. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava tällainen päivitys ja päätettävä siitä arvioidessaan elvytysuunnitelmaa.

30. Toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset voisivat päättää toteuttaa väliaikaisia helpotustoimia systeemisen kriisin yhteydessä vähentääkseen sääntelytaakkaa, joka voisi vaikuttaa kielteisesti laitosten kykyyn jatkaa reaalitalouden tukemista. Kun otetaan huomioon kyseisten valvontaa ja kriisinratkaisua koskevien helpottamistoimien väliaikainen luonne ja erityistavoite, niiden myöntämisen ei pitäisi johtaa automaattisesti siihen, että laitokset muuttaisivat elvytysuunnitelman indikaattoreiden tarkistusta.
31. Toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä elvytysuunnitelman indikaattoreiden tarkistuksen päivittämisen asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, kuten seuraavissa:
 - a. Uudelleen tarkistettut indikaattorit ovat 27 kohdassa esitettyjen elvytysuunnitelman indikaattorien tarkistusta koskevien yleisten vaatimusten mukaisia.
 - b. Muutokset heijastavat laitoksen liiketoiminta- ja rahoitusprofiilin muutoksia, ja ne ovat yhdenmukaisia laitoksen sisäisen riskienhallinta- ja riskinottohalukkuuskehysten kanssa.
 - c. Uudelleentarkistus ei ole valvontaa koskevien helpottamistoimien tavoitteiden vastaista.
 - d. Pääomaindikaattorit tarkistetaan aina tasolle, joka ylittää asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen, neljännen ja seitsemännen osan, asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvun ja direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti vaaditun omien varojen määrän.

Indikaattorin rikkoutumiseen liittyvät toimet ja ilmoitukset

32. Jotta indikaattorien rikkoutumiset toimisivat tehokkaasti varoituksina komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 5 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisissa elvytysuunnitelmissaan määritettyjen sisäisten menettelyjen mukaisesti, laitosten olisi viipymättä ja joka tapauksessa
 - a. ilmoitettava laitoksen ylimmälle hallintoelimelle yhden pankkipäivän kuluessa elvytysuunnitelman indikaattorin rikkoutumisesta käynnistämällä asianmukainen eskalointimenettely sen varmistamiseksi, että kaikki rikkoutumiset otetaan huomioon ja tarvittaessa niiden suhteen toteutetaan toimia; ja
 - b. ilmoitettava asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle elvytysuunnitelman indikaattorin rikkoutumisesta viimeistään yhden arkipäivän kuluessa edellä a alakohdassa tarkoitetusta sisäisestä eskaloinnista.
33. Jos elvytysuunnitelman indikaattori on rikkoutunut, laitoksen ylimmän hallintoelimen olisi myös direktiivin 2014/59/EU 9 artiklan 1 kohdan perusteella arvioitava tilannetta sekä päätettävä, olisiko toteutettava elvytystoimia, ja ilmoitettava päätöksestään viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle.
34. Edellisessä kohdassa tarkoitetun laitoksen päätöksen olisi perustuttava rikkoutumiseen liittyvien olosuhteiden perusteltuun analyysiin. Jos laitos päättää toteuttaa elvytysuunnitelman mukaisia toimia, toimivaltaiselle viranomaiselle olisi toimitettava toimintasuunnitelma, joka perustuu kyseisessä stressitilanteessa mahdollisten uskottavien ja toteuttamiskelpoisten elvytysvaihtoehtojen

luettelo, sekä aikataulu rikkoutumisen korjaamiseksi. Jos toimia ei ole päätetty toteuttaa, toimivaltaiselle viranomaiselle toimitettavassa selvityksessä olisi esitettävä selkeästi syyt tälle ja tarvittaessa osoitettava, miten tietyn tyyppisten indikaattorien ja niiden rikkoutumisten korjaaminen on mahdollista ilman elvytystoimia.

35. Kaikki laitoksen indikaattorin rikkoutumisen jälkeen toteuttamat tai harkitsemat toimet tai vaihtoehdot olisi katsottava merkityksellisiksi toimivaltaisen viranomaisen kanssa käytävän viestinnän kannalta, vaikka ne eivät olisikaan aiemmin sisältyneet elvytyssuunnitelmaan. Tämän vuoksi elvytysvaihtoehtojen olisi sisällettävä luonteeltaan poikkeuksellisia toimenpiteitä sekä toimenpiteitä, joita voitaisiin toteuttaa myös komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 8 artiklassa tarkoitetun tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä (edetään esimerkiksi varotoimenpiteistä äärimmäisempiin ja radikaalimpiin elvytysvaihtoehtoihin).
36. Lopullinen päätös elvytyssuunnitelman mahdollisesta käyttöönotosta on edelleen laitoksella, eikä rikkoutuminen johda siihen automaattisesti. Rikkoutumista koskevan ilmoituksen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen olisi pidettävä aktiivisesti yhteyttä laitoksen kanssa.
37. Edellistä kohtaa sovellettaessa toimivaltaisen viranomaisen olisi valvottava i) sitä, että laitos ottaa käyttöön eskalointimenettelyt asianmukaisesti ja oikea-aikaisesti, ja ii) sitä, käydäänkö suunnitelman käyttöönotosta keskustelua laitoksen johdon oikealla tasolla. Toimivaltaisen viranomaisen olisi arvioitava, ovatko laitoksen elvytysvaihtoehtojen toteuttamisesta tai toteuttamatta jättämisestä tekemän päätöksen taustalla olevat perustelut avoimia ja hyvin perusteltuja.

Elvytyssuunnitelman indikaattoreiden seurantajärjestelyt

38. Laitoksen olisi seurattava elvytyssuunnitelman indikaattoreita riittävän usein, jotta indikaattorit voidaan pyynnöstä toimittaa ajoissa toimivaltaiselle viranomaiselle.
39. Laitoksen olisi toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä voitava toimittaa sille kaikkien elvytyssuunnitelmansa indikaattoreiden arvot (riippumatta siitä, ovatko ne rikkoutuneet vai eivät) vähintään kuukausittain, vaikka indikaattoreiden arvot eivät olisi muuttuneet. Toimivaltaisen viranomaisen olisi harkittava tällaisten tietojen pyytämistä useammin, erityisesti kriisitilanteissa tai kun yksi tai useampi elvytyssuunnitelman indikaattori on rikkoutunut, ottaen huomioon kriisin luonne ja etenemisnopeus (nopea tai hidas eteneminen) sekä indikaattorin tyyppi (esim. likviditeetti-indikaattorit).

5. Elvytyssuunnitelmaa koskevat indikaattorit

Pääomaindikaattorit

40. Pääomaindikaattorien olisi tunnistettava pääoman määrän ja laadun merkittävä nykyinen ja todennäköinen tuleva heikentyminen laitoksen jatkuvassa toiminnassa, mukaan lukien velkaantumisen lisääntyminen.

41. Pääomaindikaattoreita valitessaan laitoksen olisi tarkasteltava sitä, että tällaisten indikaattorien kyky mahdollistaa oikea-aikainen reagointi voi olla heikompi kuin muun kaltaisilla indikaattoreilla, ja että tietyt toimet laitoksen pääomatilanteen palauttamiseksi voivat edellyttää pitempiä toimeenpanoaikoja tai olla alttiimpia markkinaolosuhteille ja muille olosuhteille. Tämä voidaan saavuttaa erityisesti laatimalla tulevaisuuteen tähtääviä arvioita, joissa tarkasteltaisiin pääomavälineisiin liittyviä olennaisia sopimusperusteisia maturiteetteja.
42. Pääomaindikaattorit olisi myös sisällytettävä laitoksen sisäiseen omien varojen riittävyyden arviointiprosessiin (ICAAP) direktiivin 2013/36/EU 73 artiklan mukaisesti.
43. Laitoksen olisi tarkistettava sääntelyyn perustuvien pääomavaatimusten indikaattorien raja- arvot riittävästi sen varmistamiseksi, että etäisyys laitokseen sovellettavien pääomavaatimusten rikkoutumiseen on riittävä (mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa säädetyt omien varojen vähimmäisvaatimukset ja direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti sovellettavat lisäpääomien vaatimukset).
44. Elvytysprosessin tavoitteen ja laitokselle osoitetun joustavuuden mukaisesti lakisääteiset pääomaindikaattorit olisi asetettava korkeammalle tasolle kuin valvontatoimet mahdollistava taso, jotta laitos voi toimia itsenäisesti, kun indikaattorit rikkoutuvat.
45. Yleensä pääomaindikaattorit olisi tarkistettava yhteenlasketun pääomapuskurivaatimuksen yläpuolelle. Jos laitos tarkistaa pääomavaatimuksensa puskurien sisällä, sen olisi osoitettava elvytys suunnitelmassaan selvästi, että sen elvytysvaihtoehdot voidaan toteuttaa tilanteessa, jossa puskurit on käytetty kokonaan tai osittain.
46. Direktiivin 2014/59/EU 45 c ja 45 d artiklassa (omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus - MREL) ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 (TLAC) 92 a tai 92 b artiklassa säädettyihin vaatimuksiin liittyvien indikaattoreiden kynnysarvot, ilmaistuna prosenttiosuuksina kokonaisriskin määrästä (TREA) ja kokonaisvastuumäärästä (TEM), olisi yhdenmukaistettava säänneltyä pääomaa koskevien elvytys suunnitelman indikaattoreiden tarkistuksen kanssa, ja ne olisi asetettava tasolle, joka on korkeampi kuin taso, joka mahdollistaa kriisinratkaisuviranomaisen väliintulon direktiivin 2014/59/EU 16 a artiklan [sellaisena kuin se on otettu käyttöön direktiivillä (EU) 2019/879] ja direktiivin 2013/36/EU [sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä (EU) 2019/878] 128 artiklan mukaisesti. Laitoksen olisi yleensä tarkistettava kynnysarvo yhteenlasketun puskurivaatimuksen yläpuolelle, kun sitä tarkastellaan i) TLAC:n vähimmäisvaatimuksen ja ii) lopullisen MREL:n tai MREL:n sitovien välitavoitetasojen (jos ne ovat erilaiset) lisäksi ilmaistuna prosenttiosuutena TREA:sta. Laitoksen olisi otettava huomioon myös kaikki muut seikat, joita pidetään merkityksellisinä kyseisiä vaatimuksia määritettäessä, mukaan lukien mahdollinen saatavan huonompi etuoikeusasema. Jos laitos päättää tarkistaa MREL- ja TLAC-indikaattorinsa puskurien sisällä, sen on osoitettava elvytys suunnitelmassaan selvästi, että sen elvytysvaihtoehdot voidaan toteuttaa tilanteessa, jossa puskurit on käytetty kokonaan tai osittain.
47. Indikaattorikynnyksessä olisi otettava huomioon hyväksyttävien velkojen maturiteettiprofiili ja laitoksen kyky uusia ne. Niiden ryhmien osalta, joilla on usean kriisinratkaisuviranomaisen malli, laitoksen olisi tarkistettava konsolidoidun tason MREL/TLAC-indikaattorit kullekin kriisinratkaisuyhteisölle/-ryhmälle, jos vakavaraisuusvalvonnan ja kriisinratkaisun soveltamisala saattavat poiketa toisistaan.

48. Toimivaltaisen viranomaisen olisi sovittava MREL-kynnyksen tarkistuksesta kriisinratkaisuviranomaista kuullen niiden arvioidessa elvytysuunnitelmaa. Saatuaan laitokselta ilmoituksen MREL-indikaattorin rikkoutumisesta toimivaltaisen viranomaisen olisi ilmoitettava asiasta kriisinratkaisuviranomaiselle ja tehtävä sen kanssa yhteistyötä ottaen huomioon MREL:n merkitys direktiivin 2014/59/EU 31 artiklan mukaisille kriisinratkaisutavoitteille.

Likviditeetti-indikaattorit

49. Likviditeetti-indikaattorien avulla laitoksen olisi voitava saada tieto siitä, että sen kyky täyttää nykyiset ja ennakoituvat likviditeetti- ja rahoitustarpeensa on heikentynyt tai saattaa heikentyä.
50. Laitoksen likviditeetti-indikaattorien olisi käsitettävä sekä lyhyen aikavälin että pitkän aikavälin likviditeetti- ja rahoitustarpeet ja kuvattava laitoksen riippuvuutta tukkurahoitusmarkkinoista ja vähittäistalutuksista, tarvittaessa keskeisten valuuttojen mukaisesti jaoteltuna.
51. Likviditeetti-indikaattorit olisi yhdistettävä kunkin laitoksen direktiivin 2013/36/EU 86 artiklan mukaisesti laatimiin strategioihin, toimintatapoihin, menettelyihin ja järjestelmiin ja sen olemassa olevaan riskinhallintakehykseen.
52. Likviditeetti-indikaattorien olisi käsitettävä myös muita mahdollisia likviditeetti- ja rahoitustarpeita, kuten ryhmän sisäiset rahoitusvastuut ja taseen ulkopuolisista rakenteista aiheutuvat vastuut.
53. Laitoksen olisi tarkistettava likviditeetti-indikaattoreiden kynnysarvot riittäville tasoille, jotta laitokselle voidaan tiedottaa mahdollisista ja/tai tosiasiallisista riskeistä, jotka liittyvät näiden vähimmäisvaatimusten noudattamatta jättämiseen (mukaan lukien tarvittaessa direktiivin 2013/36/EU 105 artiklan mukaiset erityiset likviditeettivaatimukset).
54. Lakisääteisiin maksuvalmiusvaatimuksiin (LCR- ja NSFR-indikaattorit) perustuvien indikaattoreiden kynnysarvot olisi sen vuoksi tarkistettava yli 100 prosentin vähimmäisvaatimusten.
55. Maksuvalmiusaseman kynnysarvojen tarkistamiseksi laitoksen olisi harkittava sisäisessä seurannassa käytettäviä maksuvalmiusmittareita, jotka kuvastavat sen omia maksuvalmiusoletuksia, jotka voitaisiin realistisesti johtaa lähteistä, joita ei ole otettu huomioon sääntelyvaatimuksissa. Tätä varten laitos voisi ottaa huomioon likviditeettireservin (CBC), muiden maksuvalmiuslähteiden (esim. muissa luottolaitoksissa olevien talletusten) ja muiden asiaankuuluvien korjausten määrän. Määrittäessään tulevaisuutta koskevia indikaattoreita laitoksen olisi arvioitava, mikä maturiteetti on otettava huomioon laitoksen riskiprofiilin mukaisesti, ja sen jälkeen otettava huomioon arvioidut tulo- ja menovirrat.

Kannattavuusindikaattorit

56. Kannattavuusindikaattorien pitäisi kuvata laitoksen tuloja koskevaa muutosta, joka voisi johtaa laitoksen rahoitusaseman nopeaan heikkenemiseen sitä kautta, että voittovarojen väheneminen (tai tappio) vaikuttaa laitoksen omiin varoihin.
57. Tähän luokkaan olisi sisällytettävä elvytysuunnitelmaa koskevia indikaattoreita, joilla kuvataan operatiivisiin riskeihin liittyviä tappioita, joilla voi olla merkittävä vaikutus tuloslaskelmaan, muun muassa laitoksen menettelytapoihin liittyvät kysymykset, ulkoiset ja sisäiset väärinkäytökset ja/tai muut tapahtumat.

Omaisuserien laadun indikaattorit

58. Omaisuserien laadun indikaattoreilla olisi mitattava ja seurattava laitoksen omaisuserien laadun kehitystä. Tarkemmin sanoen niiden olisi osoitettava, milloin omaisuserien laadun heikkeneminen saattaa johtaa tilanteeseen, jossa laitoksen olisi harkittava elvytysuunnitelmassa kuvattuun toimeen ryhtymistä.
59. Omaisuserien laadun indikaattorit voivat sisältää sekä järjestämättömien vastuiden varannon että muutokset, jotta voidaan kuvata niiden tasoa ja dynamiikkaa.
60. Omaisuserien laadun indikaattorien olisi käsitettävä näkökulmia liittyen esimerkiksi taseen ulkopuolisiin sitoumuksiin ja järjestämättömien lainojen vaikutukseen koskien omaisuserien laatua.

Markkinaperusteiset indikaattorit

61. Markkinaperusteisilla indikaattoreilla pyritään kuvaamaan laitoksen nopeasti heikkenevään rahoitustilanteeseen kohdistuvia markkinatoimijoiden odotuksia, jotka mahdollisesti johtavat rahoituksen saannin keskeytymiseen ja pääomamarkkinoille pääsyn vaikeutumiseen. Tämän tavoitteen mukaisesti laadullisten ja määrällisten indikaattorien puitteissa olisi viitattava seuraaviin indikaattorityyppeihin:
 - a. omaan pääomaan perustuvat indikaattorit, joilla kuvataan julkisesti noteerattujen yhtiöiden osakehinnan muutoksia, tai suhteet, joilla mitataan oman pääoman kirjanpito- ja markkina-arvon välistä suhdetta;
 - b. velkaperusteiset indikaattorit, joilla kuvataan tukkurahoituksen tarjoajien odotuksia, kuten luottoriskinvaihtosopimukset tai lainojen tuottoerot;
 - c. salkkuun liittyvät indikaattorit, joilla kuvataan kullekin laitokselle merkityksellisiin omaisuserien luokkiin (esim. kiinteistöihin) liittyviä odotuksia;
 - d. luokitusten laskut (pitkän ja/tai lyhyen aikavälin), koska ne kuvastavat luokituslaitosten odotuksia, jotka voivat muuttaa nopeasti laitoksen rahoitusasemaan kohdistuvia markkinatoimijoiden odotuksia.

Makrotaloudelliset indikaattorit

62. Makrotaloudellisilla indikaattoreilla pyritään kuvaamaan merkkejä niiden taloudellisten olosuhteiden heikentymisestä, joissa laitos toimii, tai riskien tai rahoituksen keskittymisestä.
63. Makrotaloudellisten indikaattorien olisi perustuttava mittareihin, jotka vaikuttavat laitoksen suoriutumiseen tietyillä laitoksen kannalta merkityksellisillä maantieteellisillä alueilla tai liiketoiminta-aloilla.
64. Makrotaloudellisiin indikaattoreihin olisi sisällyttävä seuraavat indikaattorityypit:
 - a. maantieteelliset makrotaloudelliset indikaattorit, jotka liittyvät niihin eri lainkäyttöalueisiin, joiden piirissä laitos toimii, ja joissa kiinnitetään myös huomiota mahdollisista oikeudellisista esteistä aiheutuviin riskeihin;

- b. alakohtaiset makrotaloudelliset indikaattorit, jotka liittyvät laitoksen harjoittaman taloudellisen toiminnan merkittäviin erityisaloihin (esim. merenkulku, kiinteistöt).

Liite I – Elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien luokat

Elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien luokat (ensimmäiset neljä luokkaa ovat pakollisia, kun taas kaksi viimeistä luokkaa voidaan jättää pois, jos laitos esittää perustelut sille, etteivät ne ole sen kannalta merkityksellisiä)	
Pakolliset luokat	
1. Pääomaindikaattorit	
2. Likviditeetti-indikaattorit	
3. Kannattavuusindikaattorit	
4. Omaisuuserien laadun indikaattorit	
Luokat, joihin sovelletaan kumottavissa olevaa oletttamaa	
5. Markkinaperusteiset indikaattorit	
6. Makrotaloudelliset indikaattorit	

Liite II – Elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien vähimmäisluettelo

Elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien vähimmäisluettelo (kunkin indikaattorin osalta laitoksella on mahdollisuus esittää perustelut sille, ettei indikaattori ole sen kannalta merkityksellinen, mutta tällaisessa tapauksessa indikaattori olisi korvattava toisella indikaattorilla, joka on merkityksellisempi laitoksen kannalta)	
1. Pääomaindikaattorit	
a) Ydinpääoma (CET1)	
b) Kokonaisvakavaraisuussuhde	
c) Vähimmäisomavaraisuusaste	
d) MREL ja TLAC (tarvittaessa)	
2. Likviditeetti-indikaattorit	
a) Maksuvalmiusvaatimus	
b) Pysyvän varainhankinnan vaatimus	
c) Käytettävissä oleva keskuspankkien hyväksymä vakuuskelpoinen kiinnittämätön omaisuus	
d) Maksuvalmiusasema	
3. Kannattavuusindikaattorit	
a) (kokonaispääoman tuotto) tai (oman pääoman tuotto)	
b) Merkittävät operatiiviset tappiot	
4. Omaisuuserien laadun indikaattorit	
a) Järjestämättömien lainojen bruttomäärän kasvuaste	
b) Katesuhde [varaukset / (järjestämättömien lainojen kokonaismäärä)]	
5. Markkinaperusteiset indikaattorit	
a) Luokitusta koskeva kielteinen arvio tai luokituksen lasku	
b) Luottoriskinvaihtosopimuksen hintaero	
c) Osakekurssin vaihtelu	
6. Makrotaloudelliset indikaattorit	
a) BKT:n vaihtelut	
b) Valtionlainojen luottoriskinvaihtosopimukset	

Liite III – Esimerkkiluettelo elvytyssuunnitelmaa koskevista lisäindikaattoreista

Elvytyssuunnitelmaa koskevat lisäindikaattorit (esimerkinomainen luettelo, joka ei ole tyhjentävä)
1. Pääomaindikaattorit
a) (kertyneet voittovarot ja varannot) / oman pääoman kokonaismäärä
b) Merkittävien vastapuolten rahoitusasemaa koskevat kielteiset seikat
2. Likviditeetti-indikaattorit
a) Rahoitus- ja likviditeettilähteiden keskittyminen
b) Kokonaisrahoituksen kustannukset (vähittäis- ja tukkurahoitus)
c) Tukkurahoituksen keskimääräinen jäljellä oleva kesto
d) Sopimusperusteisten maturiteettien epätasapaino
e) Tukkurahoituksen kustannukset
3. Kannattavuusindikaattorit
a) Kulu-/tuotto-suhde (toimintakustannukset/liikevoitto)
b) Nettokorkomarginaali
4. Omaisuuserien laadun indikaattorit
a) Järjestämättömien lainojen nettomäärä / oma pääoma
b) (Järjestämättömien lainojen bruttomäärä) / lainojen kokonaismäärä
c) Rahoitusvarojen arvonalennusten kasvunopeus
d) Järjestämättömät lainat merkittävän maantieteellisen tai alakohtaisen keskittymisen mukaisesti

e) Laiminlyödyt vastuut ⁵ / kokonaisvastuut
5. Markkinaperusteiset indikaattorit
a) Oman pääoman markkina-arvon ja kirja-arvon suhdeluku
b) Laitoksen maineeseen kohdistuva uhka tai maineen merkittävä vahingoittuminen
6. Makrotaloudelliset indikaattorit
a) Valtionlainojen luokitusta koskeva kielteinen arvio tai luokituksen lasku
b) Työttömyysaste

⁵ "Lainanhoitojoustosaamiset", sellaisina kuin ne on määritelty [Commission Implementing Regulation (EU) 2021/451 of 17 December 2020, Annex V, Part 2, par. 240-268].